

## **ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ АЛЬТЕРНАТИВНИХ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ В УКРАЇНІ**

О. М. ЩЕРБАК, студентка факультету ІМЕМ, гр.ТЗНС 2018-1у  
*Харківський національний університет міського господарства  
імені О. М. Бекетова, м. Харків*

Паливно-енергетичний комплекс є фундаментом розвинутої економіки держави. Існують традиційні та альтернативні джерела енергії. На даний момент в Україні проходить процес законодавчого закріплення підтримки використання альтернативної енергетики. Така підтримка обумовлена необхідністю економити природні ресурси.

Початок у сфері альтернативної енергетики поклав Закон України «Про енергозбереження» від 1 липня 1994 року. Саме після нього в законодавстві України почали вживатися терміни «нетрадиційні джерела енергії», «відновлювані джерела енергії», «альтернативні джерела енергії».

В 2015 році був прийнятий Закон «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії». В цьому законі визначені норми та обсяги користування громадян альтернативною енергією у приватних господарствах. Наприклад, сонячна енергія та енергія вітру – величина потужності не повинна перевищувати 32 кВт [2].

Переваги використання альтернативних джерел енергії полягають у такому: поновлення енергетичного потенціалу альтернативних джерел енергії відбувається швидше, ніж його використання; існує можливість автономного використання, що забезпечує отримання енергії у віддалених місцевостях; менший вплив на навколишнє середовище (зниження викидів вуглекислого газу, забруднення води, ґрунту) тощо. Проекти виробництва енергії з альтернативних джерел є частиною реалізації Кіотського протоколу до Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату (Kyoto Protocol to the United Nations Framework Convention on Climate Change), який є міжнародною угодою, покликаною скоротити викиди парникових газів для зниження антропогенного впливу на кліматичні зміни.

Але при цьому, використання альтернативної енергетики має свої мінуси: нестабільність енергії, тобто потрібно мати запасний варіант з традиційних джерел енергії. Також фотоелементи, на основі яких працюють сонячні батареї, необхідно утилізувати. Однак, ці недоліки незначні в порівнянні з атомною енергетикою.

У 2003 році вийшов Закон «Про альтернативні джерела енергії», цей Закон визначає правові, економічні, екологічні та організаційні засади використання альтернативних джерел енергії та сприяння розширенню їх використання у паливно-енергетичному комплексі[3]. Він закладав тільки основи розуміння і використання альтернативної енергетики в Україні.

Розпорядженням КМУ від 24 липня 2013р. №1071р. була розроблена Енергетична стратегія України на період до 2030р, в якій зазначено, що державі

необхідно підвищувати привабливість освоєння та розвитку тих відновлюваних джерел енергії, які мають високу ймовірність економічної окупності в майбутньому і є найбільш перспективними з погляду виробництва на території України.

З огляду сучасних політичних реалій вона втратила чинність відповідно, до розпорядження КМУ від 18 серпня 2017р. № 605-р. «Про схвалення Енергетичної стратегії України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність», де було зазначено, що територіальне розташування України між ЄС та РФ, містять як виклики (ризики), так і можливості.

На другому етапі даної програми планується інтенсивне залучення інвестицій у сектор відновлюваних джерел енергії, розвиток розподіленої генерації, зокрема розробка та початок реалізації плану впровадження «розумних» енергетичних мереж (Smart Grids) та створення розгалуженої інфраструктури для розвитку електротранспорту.

Таким чином, можна зробити висновок, що даними змінами в законодавстві держава стимулює як побутових користувачів, так і власників об'єктів електроенергетики до використання альтернативної енергії.

#### **Література:**

1. Мусієнко Т. До питання законодавчого закріплення основних термінів у сфері альтернативної енергетики України. URL: <http://visnyk-ppsp.kpi.ua/article/viewFile/121256/116353>
2. Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення конкурентних умов виробництва електроенергії з альтернативних джерел енергії: Закон України від 04.06.2015 № 514-VIII // Відомості Верховної Ради України. – 2015. – № 33. – Ст. 324.
3. Про альтернативні джерела енергії: Закон України від 20.02.2003 № 555-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 24. – Ст. 155.